

Małe Dyktando Pokutne

Krótką historia Wyszyn

Jak wskazują badania archeologiczne, pierwsze ślady osadnictwa na terenie Wyszyn i okolic sięgają prehistorii. Główne skupisko osadnicze znajdowało się w pobliżu źródeł rzeki Flinty, jednak z czasem mieszkańcy poszukiwali suchszych terenów pod uprawę zbóż.

Do ciekawszych znalezisk archeologicznych należą: fragmenty popielnic z pól Grabówki, Proсны i Wyszyn, miecz, prawdopodobnie przywieziony do Polski z Węgier na drodze wymiany handlowej oraz datowane na dwa i pół tysiąca lat urny grobowe z Bukowca, z wyrytymi scenami przedstawiającymi jeźdźców, ludzi i czterokołowy wóz.

W okresie wczesnopiastowskim przez obszar Wyszyn, przebiegał szlak komunikacyjno-handlowy z południa na Pomorze. Źródła szesnastowieczne donoszą o istniejącej tutaj za czasów Stefana Batorego wytwórni oręża.

W XIX w. właścicielką Wyszyn była Estera Raczyńska. Z informacji źródłowych wynika, że jej marzeniem było wybudowanie nowej świątyni, lecz krewny szlachcianki przeznaczone na to pieniądze przehulał, a na kościół przebudował osiemnastowieczny spichlerz. Według żywej do dziś miejscowej legendy arystokratka, przeżywszy szok po zobaczeniu takiego kościoła, umarła modląc się w nieistniejącej już dziś kapliczce.

Po kilku latach od tegoż wydarzenia Wyszyną dotknęła epidemia cholery, która w przeciągu miesiąca pochłonęła mnóstwo ofiar. Jedną z nich był ksiądz tutejszej parafii, zarażony przy opiece nad chorymi.

Po I wojnie światowej, dzięki bohaterskiej postawie mieszkańców, którzy brali udział w Powstaniu Wielkopolskim, Wyszyny znalazły się w granicach niepodległej Polski.

Okres II wojny światowej był trudny dla wyszynian. Z rozkazu niemieckiego właściciela tutejszego majątku ziemskiego, świątynię w Wyszynach spalono, a miejscowy proboszcz został wywieziony do obozu koncentracyjnego.

Współcześnie Wyszyny rozwijają się dzięki dotacjom z Unii Europejskiej.

Źródło: <https://pl.wikipedia.org/wiki/Wyszyny>